

bederne som Undervisningsinspektør for Gymnasieskolerne, som Undervisningsinspektør for Mellem- og Realskolerne og som Undervisning-ministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen.

Forslag til Lov om forhøjet Dyrtdshjælp til Kommunitetsalunner og visse polytekniske Alumner og

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 29. April 1913 om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.

Af Justitsministeren:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v. og

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

Og af Ministeren for offentlige Arbejder:

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Københavns Frihavns-Aktieselskab til Optagelse af et Laan indtil et Beløb af 1.000.000 Kr.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Statstilskud til Smaaaskovsforeninger.

Hertil valgtes: *Bruun, Poul Christensen, Enevoldsen, Gisselbæk, Hage, A. P. Hansen, I. A. Hansen, Ole Hansen, Hauch, Holdgaard, Mads Jensen, Johansen, Mikkelson, J. P. Møller og Olufsen (Kvistrup).*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Skolekommission.

Forhandlingen genoptoges.

Trier: Det er godt og vel 100 Aar siden, at den første store Skolekommission endte sit Arbejde. Den var sammensat af Tidens bedste Mænd, havde sidet i 2½ Aar over sin Opgave og oplevet skiftende Tider, var begyndt i en Opgangstid og sluttede af i en Nedgangstid, der halverede mange af dens Fremtidsplaner. Men saa vaagen var Interessen for Skolen og for Elterslægten, at det, som Kommissionen fik ud af sine Overvejelser, dog har haft et Aarhundredes Bærekraft. Mange af de

Nybegyndelser, som det 18de Aarhundrede havde lagt Spiren til, brød det 19de Aarhundredes første Menneskealder af. Det var overfor Opdragelse og Livsforberedelse ikke nogen absolut Lykke for det danske Folk, at Aladdinskikkelsen lige fra Aarhundredets Begyndelse kom til at staa som det ideale Forbillede. Virkninger deraf kan spores endnu den Dag i Dag.

Nu gaar vi til den anden store Skolekommission. Den faar en vidererækkende Opgave end den første. Dens Arbejde skal omfatte Landets hele Skolevæsen — jeg antager dog kun den Skolevirksomhed, der omfatter Ungdommen forud for den personlige Myndigheds-Alder. Skal det lykkes at løse Opgaven paa tilfreds-tillende Maade, maa Kommissionen, ligesom den Gang, rumme Landets bedste Mænd — og Kvinder, maa der nu føjes til —, og de bedste Kræfter udefra maa staa til Raadighed for den som Hjælp. Kommissionen ser jo ikke ud til at blive saa stor, at den i sin Midte kan have alt, hvad den — alsidigt som dens Hverv er — vil trænge til. Ved Valget af dens Medlemmer maa man se paa, om de staa i et centralt Forhold til det Arbejde, der skal gøres, og ikke lade Hensynet til fjernere liggende Interesser formindske Udsigten til et Resultat, der bunder i sagkyndig og livskyndig Forstaaelse.

Det er her i dette Øjeblik ikke selve Skolespørgsmaalene, vi skal drøfte. Dertil er det jo netop, vi nedsætter en Kommission, og der bliver nok for den at gøre. Der skal stilles Maal og findes Midler. Skolen ligger jo med i et borgerligt Samfund og er et Led af det. Hvad er Statens Opgave, og hvad er Kommunernes, og hvorledes er Statens og Kommunernes gensidige Forhold i denne Sag? Det er Spørgsmaal, der som alle andre, der skal behandles i Kommissionen, maa løses baade ud fra principielle Synspunkter og ud fra de historisk givne Forudsætninger. Der er den offentlige Skole og den private Skole — hvilken Tilværelsesret har de begge, og hvorledes kan de bedst arbejde Side om Side og bidrage til at udvikle hinanden? Der er Samfundets Ret og Børnenes Ret og Forældrenes Ret — hvilken Myndighed maa Samfundet her raade over, og hvilken maa Hjemmene gøre Krav paa, og hvorledes kan denne Myndighed faa sit rette Udtryk praktisk taget? Kan Skolen foruden sin direkte Opgave: Opdragelse igennem Undervisning, ogsaa paatage sig den mere indirekte, i fornødent Fald gennem Ernæring og an-